

Scénář k audio reportáži s paní Leou Pavlišovou - ZŠ, ZUŠ a MŠ Lomnice

1. vstup tým asi 25 vteřin

Paní Lea Pavlišová se narodila v roce 1953 do věřící rodiny a téměř celý život prožila v Lomnici. Její dětství bylo pěkné, ale ne bezstarostné. Už na základní škole jí někteří vyučující předhazovali její původ a shazovali její touhu po vzdělání. Měla ale vždycky štěstí a její život byl úspěšný navzdory ideálům tehdejšího režimu.

2. vstup 15 vteřin

2:42 - 2:57

Základku jsem prožila tady na Lomnici normálně, ale už tam byl takový ten osten, kdy jeden pan učitel řekl mé mamince: “No, nemyslete si, Lea se nikam nedostane. Za prvé není studijní typ a za druhé teda chodí do náboženství.”

3. vstup tým asi 6 vteřin

Rozvolnění během pražského jara jí ale přineslo naději.

4. vstup 6 + 11 + 8 = 25 vteřin

3:20 - 3:31

No, tak já jsem hrdě složila zkoušky na gympl, protože v té době se nikdo nezajímal o ten náboženský nebo o ten dělnický profil.

3:44 - 3:52

Takže, kdyby sovětské tanky přijely řekněme v dubnu, když se skládaly zkoušky, tak já bych musela být asi uklízečkou, nebo něco takovýho, prostě bez školy.

5. vstup tým asi 10 vteřin

V normalizačních 70. letech byli ti, kdo chodili do kostela, už zase v nelibosti.

Pro paní Leu tedy nastal po maturitě na gymnáziu v Tišnově zase problém, co dál.

6. vstup $13 + 5 + 4 + 2 + 2 + 7 = 33$ vteřin

4:33 - 4:46

Nebýt mojí tety Marušky, kterou velebím kdykoliv si na ni vzpomenu, která obcházela všechny známý možný a neznámý, aby mě na školu dostala. Protože já jsem si netroufla dát ani přihlášku.

4:56 - 5:01

Pak teta Maruška zjistila, že se někde v Olomouci otevřela léčebná pedagogika.

5:07 - 5:11

A jeden pan doktor řekl: “Marie, já ti ju tam dostanu. Neboj.”

5:13 - 5:15

“Je to v Olomouci, není to moc vidět.”

5:17 - 5:18

No, tak já jsem se tam dostala.

5:28 - 5:35

Poznala jsem tam spoustu lidí, protože tak jak jsme tam byli odloženi my, tak tam byli i odloženi i ti páni profesori, někteří.

7. vstup tým asi 6 vteřin

Dokončení studií paradoxně ohrozila láska. Nešťastný životní zvrát ale nakonec nenastal.

8. vstup $4 + 6 + 9 + 20 = 39$ vteřin

5:50 - 5:54

No, a tak jsem vydržela až do pátého ročníku. A v pátém ročníku jsem se vdávala.

5:56 - 6:02

A chtěla jsem se vdávat v kostele. Jsem si říkala, no tak teď už to nikoho nebude zajímat.

6:06 - 6:15

Jeden dobrý člověk tady v Lomnici potkal maminku a říkal: “ Lído, prosím tě, ona nebude ještě z vrat lomnického kostela venku a už bude ze školy.”

6:19 - 6:39

Já jsem teda řekla, ano, nebudu to zbytečně komplikovat. Ale pak jsme se domluvili, že přece jenom tu svatbu v kostele mít budu. A měla jsem ji v noci, v Řečkovicích v kostele u pátera Dancingera. Ani kostel nebyl osvěcenoj. Prostě jenom svíčka na oltáři byla.

9. vstup tým asi 12 vteřin

I přes četné srážky s komunistickým režimem, které ji provázely až do roku 1989, se paní Lea nikdy nesklonila. Zůstala věrná pravdě a skromně se ohlíží za svým životem.

10. vstup 6 + 6 = 12 vteřin

36:11 - 36:17

Ten můj příběh je takovej jenom lala. Proti tomu, co prožívali lidi v 50. letech.

36:23 - 36:29

Možná, že za XX let, až to někdo bude číst, tak to bude brát jako dobrou pohádku.